

عنوان مقاله:

تحلیل شکل گیری سازه های «نشانه ایی و نمادین» در داستان خانه ادریسی ها نوشته غزاله علیزاده براساس آراء نشانه کاوی ژولیا کریستوا

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

وحید نژادمحمد - Assistant Professor, Faculty of Persian Literature and Foreign Languages, University of Tabriz, Iran

خلاصه مقاله:

تلقی کریستوا از زبان، جسم و سوژه باعث شد وی جایگاه مهمی را در مطالعات ادبی، زبان شناسی و روانکاوی پیدا کند. وی با برداشت های خود از ذهنیت و زبان، نگرش جدیدی از نشانه، معنا و معنائایی را در بطن سوژه و فرهنگ مطرح ساخت. کریستوا نشان داد که با در نظر گرفتن تاریخ و خود سوژه در دگرگونی های معنایی جهان، زبان صرفا نمی تواند نظام نشانه ایی سوسوری باشد بلکه فراتر از آن به یک نظام پویای دلالتی مرتبط است که سوژه ناطق را در بطن میل درونی، صورتهای ذهنیتی و قلمرو ناخودآگاه نشان می دهد. کریستوا پردازش ساختار «زبان» و سوژه را وابسته به دو ساحت نشانه ایی و نمادین (سمبولیک) می داند که در بستر فرآیند معنائایی (signifiante) خودنمایی می کنند. در این مقاله تلاش بر این است به بررسی لایه ها و ساختارهای معنایی در رمان خانه ادریسی ها نوشته غزاله علیزاده، نویسنده معاصر ایرانی بپردازیم، سپس به کمک آراء ژولیا کریستوا نمود و قلمرو این دو ساحت «نشانه و نمادین» را که به تولید «معنا» و پویایی آن در بستر اشکال زبانی و نظام درونی روایت منجر می شود، نشان دهیم.

کلمات کلیدی:

Keywords: Novel, Semio-semantic analysis, Edrissis' House, Ghazaleh Alizadeh, Kristeva
داستان، نشانه-معناشناسی، خانه ادریسی ها، علیزاده، کریستوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287877>

